

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/62/2022
Identifikačné číslo spisu: 5619203163
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5619203163.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: F. R. Q., W.. X.X.XXXX, F. N. T. Č.. XXX, N. Q., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 58741-5/2019-BA zo dňa 17.10.2019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 24Sa/41/2019-112 zo dňa 9.12.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.

Žalovanej náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline ako správny súd napadnutým rozsudkom č.k. 24Sa/41/2019-112 zo dňa 9.12.2021 zamietol žalobu žalobkyne, ktorá sa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovanej č. 58741-5/2019-BA zo dňa 17.10.2019, ako aj prvostupňového rozhodnutia pobočky Liptovský Mikuláš č. 200-008299-CA02/2019 zo dňa 14.6.2019 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

2. Prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 14.6.2019 Sociálna poisťovňa, pobočka Liptovský Mikuláš rozhodla podľa § 33 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o soc. poistení), že žalobkyňa nemá nárok na nemocenské v období od 3.1.2019, ktorý si uplatnila predložením potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. S 692123. Pobočka konštatovala, že ošetrojúca lekárka Y.. R. V. vystavila dňa 3.1.2019 potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti so vznikom dočasnej pracovnej neschopnosti od 3.1.2019 z dôvodu toho istého úrazu, na základe ktorého bola menovaná uznaná dočasne pracovne neschopnou potvrdením č. 424659 od 6.11.2018. Pri kontrole posudzovania spôsobilosti na prácu posudkovým lekárom poisťovne pobočka Liptovský Mikuláš bolo zistené, že z medicínskeho hľadiska nebol dôvod na ukončenie dočasnej pracovnej neschopnosti č. S424659, vzniknutej dňa 6.11.2018, ku dňu 19.12.2018, nakoľko v liečbe z dôvodu úrazu sa pokračovalo a dočasná pracovná neschopnosť mala trvať ďalej. Z toho dôvodu vystavenie nového potvrdenia zo dňa 3.1.2019, z ktorého si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky,

nebolo opodstatnené. Toto potvrdenie nebolo potvrdené v súlade s legislatívnymi pravidlami s poukazom na to, že menovaná v tomto prípade nebola týmto potvrdením uznaná pracovne neschopnou odo dňa zistenia choroby v zmysle § 12a ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z.

3. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 17.10.2019 žalovaná zmenila výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že za slova v „znení“ vložila slová „zákona č. 555/2007 Z.z.“ a vypustila slová „v období od 3.1.2019“. V ostatnom odvolanie zamietla a rozhodnutie potvrdila. Žalovaná zistila skutkový stav takto: Dňa 6.11.2018 bola žalobkyňa uznaná dočasne práceneschopnou (ďalej len DPN) na základe potvrdenia č. S424659 všeobecnou lekárkou pre dospelých Y.. R. V. v dôsledku úrazu, ku ktorému došlo dňa 5.11.2018 o približne 10:00 hod. Úraz bol spôsobený tak, že navrhovateľka sa na benzínovej pumpe zohla, aby si upravila veci v kabelke a pri prudkom postavení sa, neuvedomujúc si, že je pod pultom, narazila ľavou stranou chrbta (v oblasti ľavej lopatky) a ľavého ramena o pult. Dňa 6.11.2018 bola ošetrená na chirurgickej ambulancii u Y.. R. V.. Kontrola bola stanovená na 15.11.2018. Touto kontrolou pokračovalo vyšetrenie ľavej hornej končatiny a ľavého ramenného pletenca. Ďalšia kontrola u tohto lekára prebehla 27.11.2018. Na základe opätovného RTG ľavého ramena bol vyslovený záver - zlomenina kľúčnej kosti vľavo bez posunu a bol doporučený Dessaultov obvaz. Dňa 6.12.2018 bol tento obvaz odstránený, doporučená bola rehabilitácia na fyziatrisko - rehabilitačnom oddelení (ďalej FRO) o dva týždne a kontrola po skončení rehabilitácie. Dňa 19.12.2018 bolo na základe RTG ľavého ramena dokumentované dobré postavenie v oblasti lopatky s možnou fissurou (zlomeninou) v oblasti lopatky, hybnosť zlepšená, ale ešte obmedzená. Doporučená bola fyziatrisko-rehabilitačná liečba. V ten deň všeobecná lekárnica pre dospelých Y.. R. V. počas kontroly, pri ktorej mala žalobkyňa ľavú hornú končatinu v závese, ju uznala práce schopnou, pričom z lekárskej dokumentácie vyplýva, že bude čerpať dovolenku a následne absolvuje fyziatrisko - rehabilitačnú liečbu. Z uvedeného dôvodu všeobecná lekárnica DPN ukončila ku dňu 19.12.2018. Následne táto všeobecná lekárnica uznala navrhovateľku znova DPN od 3.1.2019 pre tú istú diagnózu ako v prípade prvej DPN (Dg. S 42.0 - zlomenina kľúčnej kosti). Odbor lekárskej posudkovej činnosti Sociálnej poisťovne, ústredie uviedol, že DPN uznaná 6.11.2018 nemala byť ku dňu 19.12.2018 ukončená, ale mala ďalej pokračovať. V danom prípade mala žalobkyňa 19.12.2018 naďalej záves, pričom zároveň pretrvávali aj bolesti. Zároveň nebola ukončená diagnostika (podozrenie na zlomeninu ľavej lopatky - možná fissura ľavej lopatky na RTG podľa Y.. V. z vyšetrenia zo dňa 19.12.2018) a bolo odporúčané aj absolvovanie rehabilitačnej liečby, čo jednoznačne potvrdzuje neopodstatnenosť ukončenia DPN dňa 19.12.2018. Žalovaná vyslovila právny záver, že uznanie DPN ošetrojúcou lekárkou zo dňa 3.1.2019 bolo v rozpore s § 12a ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z., preto vystavenie potvrdenia o DPN považuje za protiprávny úkon. Priznanie nároku na nemocenské na základe protiprávneho úkonu je neprípustné. Žalobkyňa má však nárok na nemocenské za obdobie od 16.11.2018 až do ukončenia DPN, ktorý jej bol priznaný rozhodnutím pobočky zo dňa 6.12.2018 na základe DPN uznanej od 6.11.2018.

4. Správny súd sa stotožnil s právnym názorom žalovanej, že v danom prípade nebol dôvod na ukončenie DPN dňa 19.12.2018, ale DPN mala pokračovať aj po tomto dni. Nebol dôvod na nové uznanie DPN žalobkyne odo dňa 3.1.2019. Žalobkyňa preto má nárok na nemocenské na základe prvého uznania DPN. Poukázal na logický rozpor pri vystavovaní potvrdení o DPN, keď na jednej strane ošetrojúca lekárnica mala názor, že zdravotný stav žalobkyne je natoľko akceptovateľný, aby došlo dňa 19.12.2018 k ukončeniu DPN, a na druhej strane jej vystavila novú DPN dňa 3.1.2019 z dôvodu tej istej diagnózy, pričom bolo preukázané, že zdravotný stav žalobkyne sa žiadnym spôsobom vážnejšie nezhoršil. Uznanie DPN ošetrojúcou lekárkou od 3.1.2019 bolo v rozpore s § 576/2004 Z.z., keďže žalobkyňa nebola týmto uznaná pracovne neschopnou odo dňa zistenia choroby. Dňom zistenia choroby bol preukázateľne deň 6.11.2018. Samotné ukončenie DPN ku dňu 19.12.2018 trvajúcej od 6.11.2018 ošetrojúcou lekárkou bolo zhodnotené zo strany odboru posudkovej činnosti žalovanej ako nedôvodné, pretože k jej ukončeniu nedošlo z medicínskych dôvodov, čo v konečnom dôsledku tvrdila aj žalobkyňa v žalobe. Zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že žalobkyňa uviedla, že bola na DPN, ale mala zaplatenú dovolenku, tak si dala PN ukončiť, po dovolenke si dala znovu vypísať DPN, lebo začala chodiť na rehabilitácie. Nebol dôvod na vystavenie novej DPN ani na základe zhoršenia zdravotného stavu na základe pôvodného úrazu z dôvodu tej istej diagnózy, navyše ak k dátumu 19.12.2018 nebolo možné konštatovať, že ukončenie DPN bolo z dôvodov, že žalobkyne bola

obnovená pracovná schopnosť. Vyhodnocovanie výšky vymeriavacieho základu na skutkový a právny stav nebolo nosné a ani rozhodné pre rozhodnutie správneho súdu.

5. Proti tomuto rozsudku podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Konštatovala, že dôvody ukončenia DPN pacienta nemajú vlastnú legálnu definíciu. Žiadny zákon neurčuje pacientovi, aby bol nútene „udržiavaný“ práceneschopný. V jej prípade všeobecná lekárka rozhodla, že jej zdravotný stav si nevyžaduje, aby bola uznaná DPN a v poradí prvú DPN jej ukončila. Dôvod je irelevantný. Z vyjadrenia všeobecnej lekárky je evidentné, že pôvodná práceneschopnosť bola ukončená v decembri a preto vyjadrenie krajského súdu, že pôvodná práceneschopnosť nemala byť ukončená sa nezakladá na skutkovom stave a nie je v súlade s platnou legislatívou. Ďalej namietala záver správneho súdu, že v poradí druhá DPN nebola vystavená odo dňa zistenia choroby. Poukázala na to, že na rehabilitačné liečenie bola prijatá dňa 3.1.2019, pričom v tento deň jej bola vystavená druhá DPN, čiže v deň zistenia liečenia. Keďže druhá DPN bola vystavená odo dňa prijatia na rehabilitačné liečenie, bola vystavená v súlade so zákonom a je platná. Zdôraznila, že podľa zákona o zdravotnej starostlivosti DPN posudzuje a rozhoduje o nej výlučne ošetrojúci lekár vzhľadom na to, že dôvody ukončenia DPN nie sú právne predpísané. Žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 16.2.2022. Zotrvála na dôvodoch uvedených v preskúvanom rozhodnutí. Ďalej poukázala na účelovosť konania žalobkyne a to vo vzťahu k výške nemocenskej dávky, keďže pri druhej DPN by sa vychádzalo z denného vymeriavacieho základu niekoľko násobne vyššieho, ako pri prvej DPN. Tiež poukázala na konanie zamestnávateľa žalobkyne spoločnosti PROVERITAS, s.r.o., ktorá je odo dňa 17.10.2018 v likvidácii a napriek tomu jej zvýšila plat, keď vymeriavacie základy od júla 2018 do januára 2019 boli v rozmedzí od 1300 eur do 3800 eur mesačne.

7. K vyjadreniu žalovanej sa opätovne vyjadrila žalobkyňa podaním bez uvedenia dátumu, ktoré došlo do súdneho spisu dňa 10.3.2022. Jej vyjadrenie spochybňovalo tvrdenia žalovanej o účelovosti jej konania pri nárokaní si nemocenského z druhej DPN.

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom a dôvodmi kasačnej sťažnosti konštatuje, že kasačná sťažnosť je v celom rozsahu nedôvodná.

9. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovanej, ktorým zmenila výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že žalobkyňa nemá nárok na nemocenské podľa § 33 ods. 1 zák. o soc. poistení, ktorý si uplatnila predložením potvrdenia o DPN č. S 692123. Spornou otázkou v danej veci bolo, či žalobkyňi prináleží nemocenské na základe potvrdenia o DPN zo dňa 6.11.2018, ktorá bola ukončená ošetrojúcou lekárkou žalobkyne dňa 19.12.2018 alebo na základe potvrdenia o DPN zo dňa 3.1.2019, ktoré bolo vystavené taktiež ošetrojúcou lekárkou žalobkyne. Pritom je nesporné, že v poradí druhá DPN bola začatá na základe rovnakej diagnózy ako prvá DPN (zlomenina kľúčnej kosti).

10. Podľa § 33 ods. 1 zákona o soc. poistení v znení účinnom ku dňu 25.10.2019 (právoplatnosť preskúvaného rozhodnutia) zamestnanec a povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba majú nárok na nemocenské, ak boli pre chorobu alebo úraz uznaní za dočasne práceneschopných na výkon zárobkovej činnosti alebo im bolo nariadené karanténne opatrenie podľa osobitného predpisu 50) (ďalej len "dočasná pracovná neschopnosť").

Podľa § 12a ods. 1 písm. a/ zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti v znení účinnom ku dňu 25.10.2019 dočasnú pracovnú neschopnosť osoby posudzuje a rozhoduje o nej príslušný ošetrojúci lekár, ktorým je všeobecný lekár (§ 8 ods. 3) alebo lekár so špecializáciou v špecializačnom odbore gynekológia a pôrodníctvo, s ktorým má osoba uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti podľa § 12, ak ide o posudzovanie a rozhodovanie o dočasnej pracovnej neschopnosti osoby pri poskytovaní ambulantnej starostlivosti.

Podľa § 12a ods. 3 cit. zákona dočasná pracovná neschopnosť sa začína dňom, v ktorom príslušný ošetrojúci lekár zistil chorobu podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb (§ 3 ods. 1), ktorá vyžaduje dočasnú pracovnú neschopnosť. Ak sa zdravotná starostlivosť poskytne zamestnancovi po odpracovaní jeho pracovnej zmeny, dočasná pracovná neschopnosť sa začína nasledujúcim kalendárnym dňom.

11. Poistenec, ktorý je zamestnancom, má nárok na dávku nemocenského poistenia nemocenské, ak bol pre chorobu alebo úraz uznaný za DPN na výkon zárobkovej činnosti (§ 33 ods. 1 zákona o soc. poistení). Samotný postup pri uznávaní DPN je stanovený v zákone č. 576/2004 Z.z. Podľa § 12a ods. 1 písm. a/ cit. zákona DPN osoby posudzuje a rozhoduje o nej príslušný ošetrojúci lekár - všeobecný lekár. Odsek 3 cit. zákona jednoznačne stanovuje, kedy sa DPN začína. Je to dňom, v ktorom príslušný ošetrojúci lekár zistil chorobu podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb (§ 3 ods. 1), ktorá vyžaduje dočasnú pracovnú neschopnosť.

12. Podľa názoru kasačného súdu do posudzovania a rozhodovania o DPN podľa § 12a ods. 1 z.č. 576/2004 z.z. patrí okrem rozhodnutia o začatí DPN aj rozhodnutie o ukončení DPN. Vzhľadom na to, že posudzovanie a rozhodovanie o týchto medicínskych otázkach bolo zverené lekárovi ako osobe odborne spôsobilej, je zrejmé, že posudzovanie a rozhodovanie o DPN (vrátane jej začatia a ukončenia) lekár vykonáva len čisto z medicínskeho hľadiska a iné dôvody sú právne irelevantné. Ošetrojúci lekár nemôže rozhodnúť o začatí DPN podľa § 12a ods. 3 cit. zákona z iných dôvodov ako medicínskych, a to len vtedy, ak zistí chorobu, ktorá vyžaduje DPN. Iný dôvod začatia DPN nie je zo zákona možný. Rovnakým výkladom je potom potrebné nahliadať aj na ukončenie DPN, teda DPN môže byť ošetrojúcim lekárom ukončená len vtedy, ak pominie dôvod, pre ktorý bola DPN začatá. Iný záver ako vyššie uvedený by bol v rozpore s logickým a teleologickým výkladom citovaného zákona, rešpektujúcim jeho účel.

13. V danom prípade nebolo sporné, že DPN žalobkyne sa začala dňom 6.11.2018, kedy jej bola zistená choroba - úraz zo dňa 5.11.2018 s diagnózou zlomenina kľúčnej kosti. Tiež nie je sporné, že dňa 19.12.2018, kedy žalobkyňa navštívila ošetrojúcu lekárku Y.. R. V., nebol jej zdravotný stav vyliečený, ako vyplýva z lekárskeho nálezov nachádzajúcich sa v administratívnom spise, ktoré sú popísané v preskúmanom rozhodnutí. Sama ošetrojúca lekárka v jej vyjadrení zo dňa 5.4.2019 skonštatovala, že 19.12.2018 ju navštívila v ambulancii žalobkyňa so žiadosťou o ukončenie DPN, nakoľko ďalšia liečba na FRO bude až od 3.1.2019 a keďže prichádzajú Vianoce, chce ich stráviť s rodinou, ktorá je mimo miesta bydliska. Po tú dobu bude čerpať dovolenku, inak by porušila liečebný režim. Tiež bolo nesporne preukázané, že ešte dňa 19.12.2018 na chirurgickej kontrole bola konštatovaná možná zlomenina v oblasti lopatky a doporučené ďalšie vyšetrenia. Z uvedeného je nepochybné, že v čase ukončenia v poradí prvej DPN dňa 19.12.2018 zdravotný stav žalobkyne nebol doliečený a nebola práce schopná. Ošetrojúca lekárka jej vystavila práceschopnosť len na základe jej žiadosti, pričom sama žalobkyňa uviedla, že v liečení bude po ukončení práceschopnosti ďalej pokračovať.

14. Tento skutkový stav nepochybne vyplýva aj z hlásenia úrazu na účely nemocenského, ktoré došlo Sociálnej poisťovni dňa 14.1.2019, v ktorom žalobkyňa uviedla, že pokračuje v liečení úrazu narazenej lopatky a zlomenej kľúčnej kosti a PN prerušila z dôvodu čerpania dovolenky. Ako bolo vyššie uvedené, zákon neumožňuje „prerušiť DPN“. Zákon umožňuje ošetrojúcemu lekárovi len rozhodnúť o práceschopnosti v prípade, ak pominuli dôvody dočasnej pracovnej neschopnosti. V danom prípade tomu tak nebolo a preto ak ošetrojúci lekár ukončil DPN dňa 19.12.2018, rozhodol o práceschopnosti v rozpore so zákonom.

15. Čo sa týka vystavenia DPN dňa 3.1.2019, bolo preukázané, že táto DPN bola vystavená na základe úrazu zo dňa 5.11.2018, čo sama žalobkyňa v hlásení úrazu zo dňa 14.1.2019 potvrdila. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj ošetrojúca lekárka. Keďže v danom prípade bolo nesporne preukázané, že táto choroba bola zistená jej ošetrojúcou lekárou dňa 6.11.2018, potom bez akýchkoľvek pochybností nemohla byť DPN začatá v iný deň, teda ani dňa 3.1.2019. Z uvedeného vyplýva záver, že začatie DPN dňa 3.1.2019 bolo nesprávne a v rozpore s § 12a ods. 3 cit. zákona. DPN žalobkyne začala dňom

6.11.2018 a preto má nárok na nemocenské podľa potvrdenia o DPN so vznikom DPN k tomuto dňu. Preto správny súd správne konštatoval, že začatie novej DPN odo dňa 3.1.2019 bolo v rozpore so zákonom a nemá právne účinky.

16. Správne preto rozhodla žalovaná, keď na tieto oba úkony neprihliadla a ako relevantné pre priznanie nemocenského aj za obdobie od 3.1.2019 označila v poradí prvé potvrdenie o DPN S 424659 zo dňa 6.11.2018.

17. Ku sťažnostným námietkam žalobkyne kasačný súd konštatuje nasledovné:

18. Čo sa týka námietky, že dôvody ukončenia DPN sú právne irelevantné a jedine dôležité je zistenie, že ošetrojúca lekárka DPN dňa 19.12.2018 ukončila, kasačný súd poukazuje na výklad uvedený vyššie v odôvodnení. Zdôrazňuje, že o DPN rozhoduje ošetrojúci lekár len z medicínskeho hľadiska, pričom rovnaké hľadisko nemôže byť uplatnené len pri rozhodovaní o začatí DPN v zmysle § 12a ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., ale aj o ukončení DPN. Pokiaľ by bolo možné rozhodovať o týchto skutočnostiach z iného ako medicínskeho hľadiska, nebol by na toto rozhodovanie zákonom povolaný práve lekár. Na prípad žalobkyne nie je možné aplikovať ani § 12a ods. 9 cit. zákona, pretože nejde o prípad pokračujúcej DPN, ktorý taktiež predpokladá ukončenie DPN len z dôvodu zistenej práceschopnosti pacienta. Okrem toho v tom prípade by nová DPN pokračovala bez prerušenia po ukončení predchádzajúcej DPN, teda v prípade žalobkyne odo dňa 20.12.2018, a nie od 3.1.2019.

19. Kasačný súd uvádza, že ak by malo postupovať podľa výkladu prezentovaného žalobkyňou, bolo by to v jej neprospech, pretože žalovaná by prihliadla na ukončenie DPN ku dňu 19.12.2018, avšak na začatie novej DPN by nemohla prihliadnuť vzhľadom na jednoznačné znenie § 12a ods. 3 z.č. 576/2004 Z.z. Žalobkyňa by tak neprináležalo žiadne nemocenské od dátumu 20.12.2018. Pri výklade, ako ho prezentovala žalovaná a správny súd, s ktorým sa stotožnil kasačný súd, na ukončenie DPN ku dňu 19.12.2018 nie je možné prihliadnuť a preto žalobkyňa má nárok na nemocenské aj po dátume 19.12.2018 (samozrejme podľa potvrdenia o DPN zo dňa 6.11.2018).

20. Ďalej kasačný súd vyhodnotil námietku, že krajský súd sa nesprávne stotožnil s tvrdením žalovanej, že druhá DPN nebola vystavená odo dňa zistenia choroby v zmysle § 12a ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z.. Žalobkyňa pritom poukázala na to, že druhá DPN bola vystavená v deň zistenia liečenia, konkrétne prijatia na rehabilitačné liečenie. Táto námietka je plne nedôvodná. Pojem zdravotný výkon (do ktorého patrí aj zdravotný výkon vedúci k vyliečeniu choroby) a pojem choroba uvedená v medzinárodnej klasifikácii chorôb nie sú totožné pojmy. Choroba žalobkyne bola v zmysle § 12a ods. 3 cit. zákona preukázateľne zistená dňa 6.11.2018, odkedy trvala DPN, a nie od 3.1.2019. Rehabilitačné liečenie ako zdravotný výkon vedúci k vyliečeniu choroby nemožno zamieňať za samotnú chorobu, ktorá je príčinou pre vykonanie liečenia. Preto na moment zistenia choroby nemá vplyv moment vykonania konkrétneho zdravotného výkonu.

21. Na záver kasačný súd konštatuje, že správny súd rozhodol správne, keď vyhodnotil preskúmané rozhodnutie žalovanej a prvostupňové rozhodnutie ako za zákonné. Závery v napadnutom rozsudku sú logické, dostatočne zdôvodnené a kasačný súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje. Preto kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

22. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanej bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP a contrario tak, že žalovanej, ktorá ako úspešná účastníčka má právo na náhradu trov kasačného konania, túto náhradu nepriznal, pretože neboli splnené podmienky § 168. Žalobkyňa ako neúspešná účastníčka nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

23. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.